

ZWIĄZEK NAUCZYCIELSTWA POLSKIEGO

ROK ZAŁOŻENIA 1905

ZARZĄD GŁÓWNY

00-389 Warszawa, ul. Smulikowskiego 6/8
tel. (22) 318 91 00, 318 92 17, fax (22) 318 92 19
www.znp.edu.pl e-mail: znp@znp.edu.pl

ZPE/022/62/KL/15

Warszawa, 24 listopada 2015 r.

Szanowna Pani

Anna Zalewska
Minister Edukacji Narodowej

Sygn. DAP.WA.350.111.2015.RK

Związek Nauczycielstwa Polskiego w odpowiedzi na pismo z dnia 27 października 2015 r. (doręczonego w dniu 28 października 2015 r.), przesyła opinię do projektu rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej w sprawie podziału części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego w roku 2016.

1. W związku z tym, że Ministerstwo Edukacji Narodowej nie dokonało przywrócenia regulacji dotyczących wskaźnika korygującego *Di*, jakie obowiązywały przed zmianami w 2014 r., Związek Nauczycielstwa Polskiego występuje o zmianę tego wskaźnika w taki sposób, aby odzwierciedlał on delegację ustawową, określoną w treści art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (tekst jedn.: Dz.U. z 2010 r. Nr 80 poz. 526 ze zm.) – dalej u.d.j.s.t.

Wprowadzona zmiana polegała na ustaleniu wskaźnika korygującego *Di* w części dotyczącej płacowego wskaźnika struktury zatrudnienia *Wa_i* w szkołach i placówkach dla których organem prowadzącym jest jednostka samorządu terytorialnego (pkt 2 ppkt 6 załącznika do rozporządzenia) w wielkości 1 w sytuacji, gdy ogólna liczba etatów nauczycieli zatrudnionych w szkołach i placówkach prowadzonych przez jednostkę samorządu terytorialnego wynosi 0.

Dotyczy to sytuacji, gdy jednostka samorządu terytorialnego **wyzyta się ustawowego obowiązku prowadzenia szkół samorządowych**. Wskaźnik ten ma zabezpieczać wysokość subwencji oświatowej dla ww. jednostki samorządu terytorialnego na dotychczasowym poziomie, mimo nie wykazania przez daną jednostkę samorządu terytorialnego nauczycieli zatrudnionych w szkołach samorządowych.

Wyzbywanie się przez jednostkę samorządu terytorialnego obowiązku prowadzenia szkół publicznych, na gruncie obowiązujących do 2014 r. przepisów dotyczących finansowania zadań oświatowych, wywoływało skutek w postaci drastycznego obniżenia wysokości subwencji oświatowej. Wiązało się to nawet z 80% obniżką kwoty subwencji oświatowej.

Dlatego też w 2014 r. do treści rozporządzenia o podziale części oświatowej subwencji ogólnej MEN wprowadził wskaźnik korygujący *Di* w wielkości 0,87. Wskaźnik ten miał zabezpieczać wysokość subwencji oświatowej na określonym poziomie, mimo niewykazania przez daną jednostkę samorządu terytorialnego nauczycieli zatrudnionych w szkołach samorządowych (a więc zatrudnionych na podstawie ustawy Karta Nauczyciela).

W rozporządzeniu o podziale części oświatowej subwencji ogólnej na rok 2015, resort edukacji wprowadził regulację stanowiącą rozwinięcie rozwiązania z roku 2014 – zwiększenie wskaźnika *Wa,i* z 0,87 do 1. W przedstawionym do zaopiniowania projekcie rozporządzenia na 2016 r. również przyjęto wskaźnik korygujący w tej samej wielkości, co w roku ubiegłym.

Z dokonanej przez MEN zmiany wskaźnika korygującego *Di* w części *Wa,i* dotyczącego płacowego wskaźnika struktury zatrudnienia w szkołach samorządowych – wynika wniosek wstępny, że ustawodawca określając system oświaty publicznej nie przewidział możliwości całkowitego wyzbycia się obowiązku prowadzenia szkół publicznych przez jednostki samorządu terytorialnego, skoro nie określił adekwatnego sposobu wyliczania subwencji oświatowej w takim przypadku.

Do 2014 r. (czyli do chwili wprowadzenia wskaźnika *Di* o wielkości 0,87) dofinansowanie oświaty prywatnej zawsze uzależnione było od nakładów opartych o płacowy wskaźnik struktury zatrudnienia w szkołach samorządowych, uwzględniający m.in. ilość nauczycieli na poszczególnych stopniach awansu zawodowego, zatrudnionych w szkołach samorządowych (wskaźniki *Wsi*, *Wki*, *Wmi*, *Wdi*) oraz ich średnie wynagrodzenia (wskaźniki *Pks*, *Pkk*, *Pkm*, *Pkd*). Nowelizacja z 2014 r. zrywała z dotychczasową praktyką normatywną, zaś niniejsza nowelizacja jeszcze bardziej pogłębia ten proces.

Dodać należy, że z zakwestionowanej regulacji wynika, iż stanowi ona podstawę dla dokonania korzystniejszych wyliczeń subwencyjnych dla samorządów, które nie zatrudniają nauczycieli w szkołach samorządowych. Te samorzady mają zagwarantowaną stałą wysokość subwencji w zakresie w jakiej naliczana jest ona na podstawie struktury zatrudnienia nauczycieli. Natomiast samorzady, które prowadzą szkoły samorządowe i zatrudniają w nich nauczycieli, muszą dokonać szczegółowego wyliczenia wskaźnika korygującego *Di* w części *Wa,i*, uwzględniając ilość etatów na poszczególnych stopniach awansu zawodowego i wysokości średniego wynagrodzenia nauczycieli. Zatem w niektórych przypadkach samorzady terytorialne, które działają na podstawie prawa, wykonując swe ustawowe obowiązki, zostaną za to ukarane niższą subwencją oświatową. Prowadzi to do zachwiania równych zasad ustalania wysokości środków subwencyjnych pomiędzy jednostkami samorządu terytorialnego, które realizują obowiązki ustawowe prowadzenia szkół samorządowych, a tych jednostek, które się tego zadania wyzbyły.

2. Wprowadzenie do treści rozporządzenia subwencyjnego wskaźnika *Di* w części dotyczącej płacowego wskaźnika zatrudnienia *Wa,i*, zdaniem ZNP, wykracza poza kompetencję Ministra Edukacji Narodowej wskazaną w treści art. 28 ust. 6 u.d.j.s.t.

Delegacja wskazana w treści art. 28 ust. 6 dalej u.d.j.s.t. wyraźnie wskazuje, że sposób podziału części oświatowej subwencji ogólnej następuje z uwzględnieniem typów i rodzajów szkół prowadzonych przez te jednostki oraz stopni awansu zawodowego nauczycieli.

Wskaźnik *Di* w części dotyczącej płacowego wskaźnika zatrudnienia *Wa,i* w obecnym brzmieniu **nie odnosi się** do typów i rodzajów szkół prowadzonych przez te jednostki, ani do stopni awansu zawodowego nauczycieli w tych szkołach, stanowi więc przekroczenie delegacji wskazanej w treści art. 28 ust. 6 u.d.j.s.t.

Zatem projekt rozporządzenia we wskazanej części dokonuje podziału subwencji oświatowej w oderwaniu od kryterium typu i rodzaju szkół prowadzonych przez te jednostki oraz stopni awansu zawodowego nauczycieli, a więc bez związku między treścią aktu wykonawczego a szczegółowym upoważnieniem, wskazanym w treści delegacji ustawowej. Stanowi przekroczenie delegacji ustawowej przewidzianej do wydania aktu wykonawczego.

3. Norma art. 92 Konstytucji RP nakłada na ustawodawcę obowiązek precyzyjnego i szczegółowego formułowania zakresu tej delegacji, a na organy upoważnione do wydawania rozporządzeń – obowiązek ścisłego wykonywania delegacji. **Tym samym akt wykonawczy jest ściśle związany z wolą ustawodawcy, wyrażoną w delegacji ustawowej.** Przepisy wykonawcze muszą pozostawać w związku merytorycznym i funkcjonalnym w stosunku do rozwiązań ustawowych, ponieważ tylko w ten sposób mogą być wyznaczone granice, w jakich powinna mieścić się regulacja zawarta w przepisach wykonawczych.¹

Charakter rozporządzenia jest determinowany przez treść ustawowego upoważnienia do jego wydania. Upoważnienie to musi być szczegółowe pod względem: podmiotowym – ma określać organ właściwy do wydania rozporządzenia, przedmiotowym – ma wskazywać zakres spraw przekazanych do uregulowania, oraz treściowym – ma określać wytyczne dotyczące treści aktu.²

Rozporządzenia wydawane są na podstawie ustaw i w celu ich wykonania. Tak określony charakter rozporządzenia determinuje i ogranicza jego treść przynajmniej w trzech płaszczyznach. Po pierwsze, w drodze delegacji ustawowej do prawotwórstwa administracyjnego nie może zostać przekazane uprawnienie do zmiany przepisów rangi ustawowej. Po drugie, upoważnienia ustawowe nie mogą delegować prawa do wkraczania w materię zastrzeżoną wyłącznie dla regulacji ustawowej. Po trzecie, wydane na podstawie delegacji ustawowej przepisy prawne o charakterze wykonawczym winny wynikać wyraźnie z treści dyspozycji ustawowych i służyć ich realizacji. Jeśli wymagania takie nie są spełnione, to przepisy podustawowe należy uznać za niekonstytucyjne.

Związek rozporządzenia z ustawą ma charakter kompetencyjny (wydanie na podstawie ustawy) i funkcjonalny (wydanie w celu wykonania ustawy). Niedopuszczalne jest domniemanie kompetencji w zakresie wydania rozporządzenia. Akt ten nie może być sprzeczny z ustawą upoważniającą, z normami konstytucyjnymi oraz z wszelkimi obowiązującymi ustawami, w szczególności z tymi, które w sposób bezpośredni lub pośredni regulują materie będące przedmiotem rozporządzenia.³

Rozporządzenie nie może przekształcać ani modyfikować treści wskazanych ustawą.⁴ Naruszenie tych warunków może stwarzać podstawę do postawienia zarzutu niezgodności rozporządzenia z ustawą.⁵

¹ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego dnia 31 maja 2010 r., sygn. U 4/09

² Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 26 października 1999 r., K 12/99, OTK ZU nr 6/1999, poz. 120

³ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 września 2013 r. K 35/12,
Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 31 marca 2009 r., K 28/08

⁴ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 5 listopada 2001 r., U 1/01

⁵ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 4 listopada 1997 r., U 3/97

Nawet jeśli organ wykonawczy przekonany jest o celowości czy racjonalności zamieszczenia w rozporządzeniu pewnych postanowień, nie uprawnia go to do uzupełniania czy modyfikowania normy ustawowej.⁶

Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie podkreślał, że organ upoważniony do wydania aktu wykonawczego nie może uzupełniać tym aktem przesłanek realizowania normy prawnej zawartej w ustawie. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego pojęcia niedookreślone w treści delegacji (np. „w szczególności”) nie mogą wprowadzać nowych (pozaustawowych) kryteriów, od których uzależnione jest nabycie prawa.⁷

W omawianej sprawie w zakresie zasad obliczania wskaźnika korygującego *Di* występuje bez wątplenia brak związku między treścią aktu wykonawczego a szczegółowym upoważnieniem treściowym, wskazanym w treści delegacji ustawowej art. 28 ust. 6 u.d.j.s.t. Zatem wprowadzenie do treści rozporządzenia wskaźnika korygującego *Di* w części dotyczącej płacowego wskaźnika zatrudnienia *Wa_i*, który nie uwzględnia powyższych zmiennych (tj. typów i rodzajów szkół prowadzonych przez te jednostki oraz struktury zatrudnienia nauczycieli szkół samorządowych), jest przekroczeniem delegacji ustawowej.

Wywoływać to musi uzasadnione wątpliwości, co do konstytucyjności wprowadzonej zmiany. Zgodnie bowiem z treścią art. 92 ust. 1 Konstytucji RP delegacja ustawowa do wydania rozporządzenia określa zakres spraw przekazanych do uregulowania, których organ upoważniony do wydania rozporządzenia nie może przekroczyć. Wykluczone jest więc przejmowanie przez organ wydający rozporządzenie uprawnień ustawodawcy.⁸ W demokratycznym państwie prawa nie może funkcjonować akt prawny sprzeczny z przepisami ustawowymi przez to, że został wydany przez organ władzy wykonawczej z przekroczeniem delegacji ustawowej do jego wydania.⁹

4. Należy podnieść w tym miejscu, że inkryminowana zmiana normatywna jest skutkiem przychyłnej postawy resortu edukacji wobec działań samorządów terytorialnych zmierzających do wyzbycia się obowiązku prowadzenia szkół samorządowych na swoim terenie. Taka postawa stanowiła w konsekwencji impuls do podjęcia przez MEN działań dostosowujących normy subwencyjne do bezprawnych praktyk niektórych jednostek samorządu terytorialnego. Resort edukacji dokonał zmian legislacyjnych w wyniku nacisku przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego, które wyzbyły się obowiązku prowadzenia szkół samorządowych (przedstawiceli gmin Hanna i Leśniowice).

Szczególnie bulwersujący jest fakt, iż Ministerstwo Edukacji Narodowej próbowało ukryć swoje prawdziwe intencje przed partnerami społecznymi. W projekcie nowelizacji rozporządzenia na rok 2014 znalazł się zapis gwarantujący takim gminom jak Hanna, transfer subwencji oświatowej na poziomie odpowiadającym poziomowi sprzed wyzbycia się obowiązku prowadzenia szkół, polegający na zmianie obliczania wskaźnika *Di*. W uzasadnieniu przedmiotowej zmiany MEN w ogóle jednak nie wspomina o gminie Hanna, wskazując jedynie co następuje:

⁶ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 31 maja 2010 r., sygn. U 4/09

⁷ Orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z 23 października 1995 r., sygn. K 4/95, OTK ZU nr 2/1995, poz. 11

⁸ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 6 marca 2002 r., P 7/00

⁹ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 10 lipca 2001 r., P. 4/00

„Proponowana modyfikacja zasad ustalania wartości wskaźnika korygującego Di, polegająca na wprowadzeniu minimalnej wartości tego wskaźnika ma na celu ochronę budżetów niektórych jednostek samorządu terytorialnego przed znacznym zmniejszeniem dochodów uzyskiwanych z tytułu części oświatowej subwencji ogólnej w związku z obniżeniem wartości wskaźnika korygującego Di (np. w wyniku przejścia dużej liczby nauczycieli dyplomowanych na emeryturę). Szacuje się, że zaproponowana zmiana zasad ustalania wartości wskaźnika korygującego Di może dotyczyć jedynie kilku jednostek samorządu terytorialnego (JST). Obejmie ona te JST, dla których wskaźnik korygujący Di wyliczony wg. dotychczasowych zasad ukształtowałby się na poziomie niższym niż 0,87. Wówczas wartość wskaźnika korygującego Di dla tych JST osiągnie wartość równą 0,87, tj. o ok. 5% niższą od minimalnej wartości tego wskaźnika w 2013 r.”¹⁰

Uzasadnienie powyższe MEN przestał do trzydziestu partnerów społecznych. Użyte w nim argumenty od początku słusznie budziły wątpliwości ZNP co do szczerości intencji MEN. W dniu 4 listopada 2013 r. w artykule zatytułowanym „MEN przystało na reformę wójt Kowalik”, opublikowanym w tygodniku „Nowy Tydzień”, Grażyna Kowalik, Wójt gminy Hanna poinformowała, iż to na jej wniosek Minister Edukacji Narodowej z dniem 1 stycznia 2014 r. wprowadzi zmianę w obowiązujących przepisach dotyczących naliczania subwencji oświatowej dla jednostek samorządu terytorialnego w odniesieniu do wskaźnika Di. Nieprawdziwy był zatem argument zawarty w treści uzasadnienia nowelizacji rozporządzenia subwencyjnego, że powodem wprowadzenia do treści rozporządzenia wskaźnika korygującego Di jest niemożność wykazania przez gminę nauczycieli zatrudnionych na podstawie ustawy Karta Nauczyciela spowodowane faktem przejścia wszystkich nauczycieli zatrudnionych w szkołach gminnych na emerytury. Prawdziwym uzasadnieniem przedmiotowej zmiany jest natomiast drastyczne zniżenie wysokości subwencji oświatowej, wywołane przekazaniem prowadzenia wszystkich szkół gminnych prywatnemu podmiotowi i niemożnością wykazania szkół samorządowych i nauczycieli zatrudnionych na podstawie Karty Nauczyciela.

Fakt podjętej przez MEN próby ukrycia prawdziwego celu modyfikacji wskaźnika Di potwierdza pismo Ministra Finansów skierowane do jednostek samorządów terytorialnego dotyczące zasad naliczania subwencji dla tych jednostek na rok 2014. Z pisma tego wynika, iż MEN w całkowicie odmienny sposób uzasadniło Ministrowi Finansów proponowaną zmianę zasad obliczania wskaźnika Di, wskazując mu, iż celem jego modyfikacji jest zagwarantowanie subwencji gminom, w których nie ma nauczycieli zatrudnionych na podstawie ustawy Karta Nauczyciela.¹¹

W 2013 r. w Polsce była tylko jedna taka gmina i była nią gmina Hanna, natomiast po 1 września 2014 r. taką gminą stała się również Gmina Leśniowice. O obu przypadkach MEN był wielokrotnie przez ZNP informowany.

Natomiast szczególnie skandaliczną okolicznością jest to, że w projekcie rozporządzenia na rok 2015 zmiana wysokości płacowego wskaźnika zatrudnienia *Wa,i* w ramach wskaźnika Di jest spełnieniem postulatów Wójta Gminy Leśniowice, zawartego w piśmie z dnia 22 listopada 2013 r. do MEN.

W piśmie zwrotnym z dnia 19 grudnia 2013 r. Departament Analiz i Prognoz MEN stwierdza, że „(...) ustanowienie (wskaźnika korygującego Di – przyp. ZNP) na poziomie 1 spowodowałoby w tych samorządach w których wskaźnik Di jest niższy niż 1, podniesienie jego wartości a w konsekwencji przyznanie znacznie wyższej kwoty w ramach subwencji. Wpłynęłoby to niekorzystnie na wartość

¹⁰ <http://www.znp.edu.pl/media/files/91d5c017133d382d4b2c5997bd2257b1.pdf>, str. 23

¹¹ <http://www.znp.edu.pl/media/files/228a8d54a73f44489b07c4ad427aecdd.pdf>, str. 3

*standardu finansowego A, tj. jego wartość zostałaaby znacznie obniżona. W konsekwencji nastąpiłoby pogłębienie różnic spowodowanych zmianami w liczbie uczniów i wychowanków – pomiędzy wstępną a ostateczną kwotą części oświatowej subwencji ogólnej (...)*¹².

Warto zadać pytanie co wpłynęło na zmianę stanowiska MEN, że w projekcie rozporządzenia o podziale subwencji oświatowej na rok 2015, postulat Wójta Gminy Leśniowice o zwiększeniu wskaźnika do 1, jednak został uwzględniony – mimo uwag krytycznych podnoszonych przez przedstawicieli resortu edukacji jeszcze rok wcześniej.

Należy także zwrócić uwagę, że w piśmie MEN z 19 grudnia 2013 r. został podniesiony argument, iż zmiana wskaźnika korygującego *Di* ma zabezpieczać budżety tych jednostek samorządu terytorialnego, które przekazały prowadzenie wszystkich szkół w trybie art. 5 ust. 5g u.s.o. i w związku z tym nie zatrudniają już ani jednego nauczyciela w szkole samorządowej.

Jednakże w przypadku Gminy Leśniowice – prywatyzacja szkolnictwa publicznego **nie nastąpiła w trybie art. 5 ust. 5g u.s.o.** – a więc przekazania prowadzenia szkoły liczącej do 70 uczniów, lecz w drodze **pozornej likwidacji** szkół samorządowych i odtworzenia takich samych szkół ale już prowadzonej przez podmiot prywatny – stowarzyszenie. Stało się tak przy biernej postawie organów nadzoru prawnego, nadzoru pedagogicznego, a także resortów edukacji i administracji publicznej.

Zatem wprowadzenie korekty płacowego wskaźnika zatrudnienia *Wa,i* do wielkości 1, stanowiąc spełnienie postulatu Wójta Gminy Leśniowice, jest jednocześnie swoistą gratyfikacją ze strony MEN dla jednostek samorządu terytorialnego, które likwidując wszystkie szkoły samorządowe na swym terenie, doprowadziły do stanu sprzecznego z ustawowym obowiązkiem prowadzenia szkół samorządowych przez organy władzy samorządowej.

Związek Nauczycielstwa Polskiego nieustannie zwracał uwagę na konsekwencje bezczynności organów państwa w kwestii przekazywania wszystkich szkół samorządowych do prowadzenia podmiotom prywatnym. W swych wystąpieniach do MEN, żądaliśmy wydania jednoznacznej opinii o bezprawności przekazywania podmiotom prywatnym prowadzenia wszystkich szkół samorządowych jak i podjęcia działań zapobiegawczych odnośnie zmiany prawa. Niestety resort edukacji nie tylko takiej opinii nie wydał, ale nie podjął również działań w celu usunięcia bezprawnych – zdaniem ZNP – skutków decyzji organów prowadzących. Jednym z takich skutków było zlikwidowanie wszystkich samorządowych szkół w Gminie Hanna i w Gminie Leśniowice – z jednoczesnym uchyleniem stosowania Karty Nauczyciela.

7. Inne propozycje zmian.

1) W treści rozporządzenia należy wprowadzić mechanizm korygujący niedoszacowanie subwencji oświatowej w odniesieniu do etatów nauczycieli korzystających z urlopów bez prawa do wynagrodzenia, którzy w trakcie roku kalendarzowego powracają do pracy i uzyskują prawo do wynagrodzenia.

Proponowane w § 1 ust. 2 pkt 5 projektu rozporządzenia rozwiązanie nie uwzględnia zmiennej dotyczącej trwania ww. urlopów podczas roku kalendarzowego. Taka regulacja uzależnia wysokość

¹² <http://legislacja.rcl.gov.pl/docs//501/185800/185802/185806/dokument97084.pdf>

subwencji oświatowej od danych z roku poprzedniego (stan na dzień 30 września 2015 r. i 10 października 2015 r.), co w roku kolejnym może zakłamywać rzeczywiste potrzeby finansowe związane z obowiązkiem wypłaty wynagrodzeń.

Stąd też ustalanie sposobu naliczania subwencji oświatowej w zaproponowany sposób jest nieadekwatne wobec zastosowanych przez resort edukacji argumentów na poparcie tego rozwiązania. Tak więc nie można ograniczać wysokości subwencji oświatowej w oparciu o nieaktualne dane. Zdaniem Związku subwencja oświatowa powinna zabezpieczać środki finansowe na wynagrodzenia wszystkich zatrudnionych w danym roku szkolnym nauczycieli, którzy utrzymują prawo do wynagrodzenia.

Urlop bezpłatny nauczyciel może otrzymać na okres wskazany we wniosku. Zatem okres tego urlopu może obejmować kolejny rok kalendarzowy w całości, ale i w części. Ponadto z urlopu bezpłatnego trwającego dłużej niż 3 miesiące, zgodnie z regulacją art. 174 § 3 Kodeksu pracy, nauczyciel może zostać odwołany; podjąć pracę i uzyskać prawo do wynagrodzenia. Podobnie sprawa przedstawia się z urlopem wychowawczym nauczyciela. Z kolei co do zasady termin zakończenia urlopu wychowawczego powinien przypadać na dzień poprzedzający rozpoczęcie roku szkolnego, jednakże norma art. 67b pkt 1 Karty Nauczyciela, umożliwia zakończenie urlopu w każdym czasie – za zgodą dyrektora szkoły. Wówczas nauczyciel powraca do pracy i również uzyskuje prawo do wynagrodzenia.

Jednakże wobec brzmienia § 1 ust. 2 pkt 5 projektu rozporządzenia, etaty tych nauczycieli nie zostaną uwzględnione w wysokości subwencji oświatowej, a więc koszt wynagrodzeń nauczycieli powracających z urlopów w trakcie roku kalendarzowego, faktycznie staje się kosztem samorządu terytorialnego, nie finansowanym ze środków subwencyjnych.

Zatem należy uznać, że nie istnieje przewidywalna koincydencja między faktem udzielenia urlopów (wychowawczego i bezpłatnego) w roku 2015 a nieuwzględnieniem tychże etatów w zakresie obliczenia wysokości subwencji oświatowej w roku kolejnym. Udzielenie tego typu urlopów w roku 2016 będzie powodowało po stronie organu prowadzącego oszczędność w zakresie wydatkowania środków subwencyjnych w tym tylko w tym roku a nie roku kolejnym, w którym nauczyciele ci nie muszą na takich urloпах przebywać.

2) Uzupelnic § 2 pkt 6 o zapis, że zakres działania przepisu obejmuje także finansowanie korzystania z form kształcenia na zasadach określonych w ustawie o systemie oświaty na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka (Dz.U. z 2014 r. poz.1187). Ustawa ta uprawnia do korzystania z nauki w publicznych szkołach ponadgimnazjalnych, dotychczasowych publicznych szkołach ponadpodstawowych, publicznych szkołach artystycznych, publicznych zakładach kształcenia nauczycieli i publicznych placówkach – na warunkach dotyczących obywateli polskich.

Z poważaniem -

WICEPREZES
Zarządu Głównego ZNP

Krzysztof Baszczyński